

# basından

## BOĞAZİÇİNDE KAÇAK BİNA İNŞAATI ARTTI

Boğaziçi'nin Rumeli ve Anadolu yakası sahilllerinde son zamanda yapılmakta olan yeni binalar, Boğaz halkının geçitli yönlerden şikâyetlerine yol açmaktadır. Sahil boylarında yapılacak binaların 6,5 metre yükseklikten fazla olmaması gerekmektedir. Fakat, birçok kimse-ler plân değiştirmeleri yaparak meyilden kazanmakta ve bitişik nizam şeklinde inşaat yaparak Boğaz sahillerini âdeta duvarla örülü bir hale sokmaktadırlar. Halbuki boğaz sahillerinin, binadan ziyade gazino, plaj, bahçe gibi umurun faydalanabileceği yerler haline getirilmesi plân icabıdır. Bu plânlar hiçe sayılarak arsalar da plân değiştirilmeleriyle 4-5 katlı binaların yapılmasına imkân sağlamaktadır. Bu yüzden arkada bulunan binalarında manzaları kapandığı gibi, sahil güzelliği de kaybolmaktadır. Boğaz sakinleri bu durumu bakanlığa da şikâyet etmişler ve önlenmesini istemişlerdir. 6,5 metre irtifadan fazla yükseklikte bina yapılmasının önüne geçilmediği takdirde Boğaz güzelliklerinin kaybolacağı açıkça belirtilmiştir. Boş kalan sahil arsalarının bir an evvel yağmadan kurtulması ve hiç olmazsa bu boş kalan yerlerin bahçe, gazino ve park haline getirilmesi istenmiştir. Fazla yükseklikte ve henüz inşa halinde bulunan binaların da fazla katlarının dondurulması lüzumlu görülmüştür.

Bu durum Bakanlıkça inceleneceği, gibi, Belediye Meclisinde de görüşme konusu olacaktır. Sahil boyu arsalarında da inşaatın durdurulması ve inşaat yapılmaması hakkındaki kanunun Boğaziçi'ne de uygulanması acele olarak beklenmektedir.

2 Mart 1970  
(Yeni Gazete)

## KAÇAK İNŞAATLAR İÇİN BİR DEFAYA MAHSUS AF KANUNU ÇIKIYOR AFTAN SONRA YAPILACAK BİNALAR DERHAL YIKILACAK

Ceza ve spor suçlarının affından sonra ilgililer bir «Yapı Af Kanunu» tasarısının hazırlanması için de incelemelere başlamışlardır. Belediye bu konuda yetkililerle yakında toplantılar yapacak ve hangi yapı suçlarının bir defaya mahsus olmak üzere affın kapsamına alınabileceği tespit edilecektir.

İlgililerin verdiği bilgiye göre şehrin çeşitli semtlerinde yapılan türlü binalarda imar, ruhsat bölümüne uygun olmayan ve inşaatı bitirilmiş, fakat buna karşılık kullanma izni alınmamış 10 binden fazla kaçak kat ve ek inşaat bulunmaktadır. Bunların bir kısmı yönetmeliğe göre, Belediye Encümenine sevk edilerek ceza ile sonuçlanması, bir kısmının ise tamamen aykırı olduğu için yıkılması gerekmektedir. Bugünkü durumda şehrin içindeki yeni yapılan inşaatın hemen hemen yüzde doksanında proje tam mânasıyla uygulanmamakta ve kaçak olarak devam etmekte ve ettirilmektedir. Bunların bir kısmına kaçak su ve elektrik verilmekte ve oturulması sağlanmaktadır.

### TASARININ HAZIRLANMASI ÖNÜMÜZDEKİ AY

Komisyon yapı affı tasarısını hazırlamaya kesin olarak karar verdikten sonra suçlar için hafif para cezaları koyacak ve bir defaya mahsus olmak üzere affa tâbi tutacaktır. Kanunun neşri tarihinden sonra yapılacak her türlü ufak veya büyük kaçak inşaat için ağır cezalar konacağı gibi, binanın tümünün yıkılması ve iskânının kaldırılması cihetine gidilecektir. Tasarının hazırlanması işine önümüzdeki ay başlanması mümkün görülmektedir. Yalnız prensip itibarıyla ilgili bakanlıkların bu konudaki görüşleri alınacak ve ondan sonra işe başlanacaktır.

14 Mart 1970  
(Yeni Gazete)

### BAZI MÜTEAHHİTLER DE İNŞAAT DEMİRİNİ KARABORSAYA SÜRÜYOR

İzmir, (Cumhuriyet Ege Bürosu) — Piyasada pek bulunmayan inşaat demiri şimdi de bazı müteahhitler tarafından karaborsaya intikal ettirilmiştir.

Karabük Demir Çelik Fabrikası, toptancı firmalara inşaat demiri vermemekte, ihtiyaç belgesi gösteren müteahhitlere doğrudan doğruya 178 kuruşluk fiyatla satış yapmaktadır. İhtiyacı üzerinde mal alan bir çok inşaat müteahhidi de elindeki fazla demiri asgarî 100 kuruş zam ile karaborsaya sürmektedir.

Piyasadaki inşaat demir darlığının, Karabük fabrikalarının yanlış fiyat ve satış politikasından meydana geldiğini belirten yetkililer, müteahhitlere kısa vâdeli ve ihtiyaç nisbetinde demir tahsis verilmesi gerektiğini de ileri sürmüşlerdir.

27 Mart 1970  
(Cumhuriyet)

### YILDIZ AKADEMİSİ ÖĞRENCİ KURULUŞLARI YERLERİNDE KALİYOR

Yıldız'daki İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Başkanlığı ile öğrenci kuruluşları temsilcileri dün yaptıkları ortak toplantıda «öğrencilerin tümünü temsil eden Akademik öğrenci birlik ve cemiyetlerinin yerlerinden çıkarılmaması» kararlaştırılmıştır. Çeşitli konularda faaliyet gösteren dernekler kararın dışında bırakılmıştır. Akademide 9 Mart günü derslere başlanacaktır.

Akademi başkanlığı bir süre önce öğrenci kuruluşlarının Akademi binası dışına çıkarılmasını kararlaştırmış ve düne kadar mühlet tanımıştı.

Akademi Başkanı Emin Necip Uzman'ın yönetiminde dört saatten fazla süren toplantıdan sonra yayınlanan deklarasyonda alınan kararlar şöyle özetlenmektedir:

«Öğrencilerin tümünün üye olduğu Birlik ve bağlı cemiyetler Akademi öğrencilerinin meşrû temsilcileri olup Akademi yönetimince tanınan öğrenci kuruluşlarıdır.

Türk milli eğitimi içerisinde, Akademi bünyesinde bulunan ve Akademi'nin öğretimle ilgili ayrılmaz bir parçası olan öğrenci birlik ve cemiyetlerinin Akademi içerisinde kalması gereğinin faydalı ve zorunlu olduğu hakkında tam bir görüş ve anlayış birliğine varılmıştır.

Akademi öğretim üyeleri ve öğrencileri Atatürk devrimleri ve ilkelerinin sadık savunucuları, Cumhuriyetin yılmaz bekçileri olarak бүtündür.»

### YURT BOŞALTILIYOR

Yönetim Kurulunun, Akademi içinde bulunan öğrenci yurdunun, boşaltılmasıyla ilgili kararın uygulanmasına ise devam edilmektedir.

İki öğrencinin öldürülmesiyle sonuçlanan olayları önleyeceği belirtilen karar gereğince, öğrenciler eşyalarını almakta ve kendilerine gösterilen geçitli yurtlara yerleştirilmektedir.

Bu arada Akademi öğrencileri, yarın saat 14'de İTÜ'de bir toplantı yaparak, mevcut durumu tartışacaklardır.

7 Mart 1970  
(Cumhuriyet)

## YILDIZ AKADEMİSİNDE NELER OLUYOR?

Politika yaşamında «hafıza-i beşer nisyan ile mâlûldür» diye bir lâfı sık sık işitiriz. Söylenişi çetrefil, dili Osmanlı, anlatımı sevimsiz olan bu lâfın sahibine, ne yazık ki sık sık hak vermek zorunda kalırız. Nice unutulmıyacak olayı kısa bir sürede unutmak hastalığı, bizim toplumu adamakıllı sarmıştır. Son zamanlarda üstüste önemli ve kanlı olaylar yaşadık. Bunlardan ikisi Yıldız ve Mimarlık Akademisinde sahneye konmuştu.

Ve hemen unutuldu.

Beşiktaş'tan Levent'e doğru uzanan geniş Yıldız asfaltının sağında Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi bulunur. Bu Akademi'nin berisinde Harp Akademisi, ve onun da biraz altında Yıldız Cami vardır.

İşte bu alanda «faili meçhul» iki siyasi cinayet işlenmiş ve iki öğrenci öldürülmüştür.

Olay «dün» denecek kadar yakın zamanda sahneye konmuştu.

Birinci cinayete kurban giden gencin adı Mehmet Büyüksevinç'ti. Okul bahçesi önündeki otobüs durağında beklerken uzaktan çablıkları arasında ateş edilerek öldürülmüştür. İkinci cinayetin kurbanı Battal Mehetoğlu idi. Dışarıdan gelecek sakırtıya karşı okul bahçesinde nöbet tutan Mehetoğlu, eli silâhlı bir çetenin baskınıyla şehit edilmişti. Eli silâhlı Derviş Mehmet çetesinin aynı gün Yıldız Camiinde toplanarak, namazdan sonra okulu bastığı biliniyor. İstanbul'un orta yerinde, Harp Akademisi'nin burun dibinde, gözü kanlı mürteciler bir kültür yuvasına baskın yaparak iki Kubilây'ı top-rağa sermişlerdi.

Ne var ki, siyasi partilerin muvazaalı koalisyonunda örtbas edilmiştir bu Derviş Mehmet cinayetleri... Ve âdi bir zabıta vakası gibi yalnız Adliyenin duvarları arasında hesabı görülmek üzere dosyaları kapatılmıştır.

Yalnız Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin o zamandan beri kapısına kilit asılmıştır.

Ve şimdi gazetelere verilen ilânlardan öğreniyoruz ki, okul tekrar açılmak üzeredir. Akademi Başkanlığı okulun açılması ve öğretimin başlamasını öğrenci yurdunun boşaltılması ve okulda öğrenci birliklerine ayrılan yerlerin kapatılması şartına bağlamıştır. Bu demektir ki, öğrenci birlikleri dağılacak, öğrenciler bütün dünya üniversite ve akademilerinde gençlere tanınan haklardan yoksun kılınacak; bir soy ceza verilecek gençlere

Ve sonra okul açılacak.

Oysa dünya âlem biliyor ki, Akademi öğrencileri dışardan okulu basan çetenin silâhlı sal-

dırlarına uğramıştır. İki gencin hayatına kılıynmıştır. Derviş Mehmetler çete kurup kardeş kanı dökmeye kararlı olarak Akademiye saldırmışlardır.

Amaçları nedir Derviş Mehmetlerin?

Yıldız Akademisindeki Atatürkçü, devrimci antiemperyalist öğrencileri yıldırma, ezmek, öldürmek, yuvalarını dağıtmak, birliklerini parçalamak ve susturmak.

İşte Derviş Mehmetlerin silâhla yapamadıklarını şimdi Akademi Başkanlığı bilinçli ya da bilinçsiz, bilerek ya da bilmiyerek, kendi elleriyle gerçekleştirmek istiyor. Yıldız Akademisinde her biri birer pırlanta olan gençlerin birleşmesine, toplanmasına, memleket sorunlarını tartışmasına yasaklar koymak istiyor.

Böylece Derviş Mehmetlerin amaçları, Akademi yöneticileri tarafından yürürlüğe konmuş olacaktır.

Oysa ne umulurdu okulun yöneticilerinden?

İki Kubilây'ın kanlarıyla sulanmış bir okulun gençleriyle elele, Atatürkçülük ve devrimcilik yollarında öğrencileri daha bilinçli beraberliğe çağırarak, Akademinin manevî çatısına bütün ağırlığıyla yüklenmiş bir tarihi görevi benimsemek.. Ve dar boğazı öğrenci - öğretmen beraberliğiyle aşmak.

Biliyoruz ki, bu yol, ancak ülkücü hocaların seçecekleri bir yoldur. Oysa Yıldız Okulu'nun «Akademi» niteliği kazanması yenidir. Siyasi iktidar eliyle çıkarılan yeni kanun, hocalara post dağıtmaktadır. Meslekteki türlü - çeşitli durumlarına göre, şimdi kimisi doçent pâyesi kazanma yolundadır. kimisi profesör. Düzenlenen maddeler arasında herbiri kendisine bir yeni sıfat aramak ve bulmak kaygısı içindedir. Ve bu yüzden ki, «öğrenci birliklerini dağıtarak öğrenime devam» da siyasi iktidara şirin görünme politikası uygulanmaktadır.

Uygulanabilecek midir bu politika?

Öyle sanıyoruz ki, bu çeşit yollar gelir bir yerde takanır.

İki Kubilây'ın kanlarını çiğniyerek yürütmeyiz Yıldız Akademisinde. Yöneticilerin bu gerçeği bir fıyce anlamaları gerek.

İhan SELÇUK

9 Mart 1970

(Cumhuriyet)

## ULUSAL TEKNOLOJİNİN KÖSTEKLENMESİ

Ulusal Teknolojinin bireyleri olarak, yöneticilerden dilediğimiz şudur:

Demokrasinin en önce yerleştiği ülkelerden biri İngiltere'dir. Ayrıca bu ülke, şimdilik bizden daha uygar bir durumdadır. Dolayısıyla, yöneticilerinin, demokrasi ve kalkınma üstüne olan deneyleri, bizdekilerden daha üstün olmalıdır. Bun-

dan ötürü, ulusal koşulları ve bu gibi etkenleri bir yana bırakıp İngiliz yöneticilerini Türkiye'ye çağırılma da, ülkemiz için kalkınma plânları hazırlayıp uygulansınlar... Böylece biz de onların deneylerinden yararlanmış oluruz..

Bu giriş, uydurulmuş «gülünçlü» bir düşünce değildir, sadece, yöneticilerin Türk Teknolojisine uyguladıkları yöntemin, tersyüz edilip, kendilerine uygulanmasıdır. Bu durum ne kadar uygunsuz bir güldürü ise, gerçekten bugün Türk Teknolojisine uygulanan durumda, o kadar acıklı bir güldürüdür.

Türkiye'nin Teknik Üniversiteleri, Yüksek Teknik Okulları, Mühendislik Akademileri ve daha birçok teknik öğrenim kurumları vardır. Bu kurumlarda, gerçekten çok değerli. Zemin profesörlerimiz, statik profesörlerimiz, Çelik profesörlerimiz, Hidrolik profesörlerimiz, Mukavemet profesörlerimiz. Yol profesörlerimiz, asistanlarımız, ayrıca birçok dış ülkelerde el üstünde tutulan, deneylerinden, kuramlarından yararlanan bir çok bilim adamımız varken ve bunların yetiştirdiği, yurt gerçekleriyle pekişmiş, danışmanlarımız, mühendislerimiz, teknik elemanlarımız dururken, uygulanan belli başlı büyük projelerin neden yabancılara yaptırıldığını anlamak gerçekten güçtür.

Yoksa bütün mesele, alınan kredinin doğruduğu boyun eğriliği midir?... denemez, çünkü hiçbir ulus, çıkarı olmadan bize kredi vermez! Yoksa «büyük işleri biz yapamayız, yabancılar daha iyi yapar» eski kompleksi midir bu durumu doğuran?.

Soruları daha da çoğaltabiliriz.

#### Somut örnekler

Ama şimdi bunları bir yana bırakıp, sorunu somut örneklerle sonuçlandırmaya çalışalım:

Bilim dili evrenselidir. Yapılan denemelerden herkes eşit koşullarda yararlanır. Bulunan sonuçları herkes eşit değerlendirir. Eğer İstanbul veya Ankara Metrosunu, çevre etkenleriyle birlikte, bir firma aynen bir başka yerde uygulamışsa, o firmanın bu konudaki üstünlüğüne bir diyeceğimiz yoktur! Ama bunun olanaksızlığı da ortadadır.. Öte yandan yıllarca önce yapılmış bir Paris veya Moskova Metrosunun sonuçlarından, Türk Teknokratları da, Fransızlar veya Ruslar kadar yararlanabilirler. Bu bilimsel bir gerçektir. Örneğin İstanbul Metrosunun bir sorunu olan, meyilleri çıkma probleminin, «S»ler yaparak mı yoksa «lâstik tekerlek» kullanarak mı daha iyi çözümleneceğini, kendi koşullarını çok iyi kavramış olan Türk teknokratlarının en olumlu biçimde çözeceği kanısındayız.

Aynı kanıyı «Boğaz Köprüsü» ve «Keban Barajı» için de savunabiliriz.

#### Sonuç

Bu ve buna benzer kanılarımızı paylaşmayan ilgililerle, Türk Teknokratlarını, kamu oyu önünde, açık tartışmaya çağırıyoruz. Susmak, yanlış uygulamaya ortak olmak demektir. Bu sorumluluğu yüklenmek istemeyen, teknik kurumlar ya da kişiler, Ulusal Teknolojinin kösteklenmesine elbirliğiyle karşı çıkmalıdır. Ancak, kendi kafa ve kol gücümüzle, kısaca kendi emeğimizle oluşan eserler, bizim eserlerimizdir.

İlkin N. İNCE

Yüksek Mühendis

10 Mart 1970

Cumhuriyet (İstanbul)

### YAPI VE YAPI MALZEMELERİNİN STANDARDİZASYONUNDA KALİTE KONTROLÜ

Konuşmamızda yapı ve yapı malzemelerinin standardlaştırılmalarını ve bunlara uygulanan kalite kontrolünü inceleyeceğiz.

Fakat esas konumuza girmeden önce; toplumumuzun yapı ve yapı malzemesi sanayii yönlerinden dününe ve bugününe bir göz atmamızın yararlı olacağı inancındayız.

Tarihi boyunca yapı ve çeşitli sanat dallarında insanlığa birbirinden değerli şahaserler kazandırmış olan ve böylelikle yüksek medeni kabiliyetini ve yaratıcılık gücünü ortaya koymuş bulunan milletimiz Osmanlılığın gerileme çağlarında içten ve dıştan gelen düşmanlara karşı varlığını koruma kaygısına düşmüş ve gençlerimiz cepheden cepheye koştuktan, Yurdumuzun imarına fırsat bulamaz olmuşlardır.

O kadar ki, ömürlerini savaş alanlarında tüketen bu memleket çocukları, başlarını sokacak sıcak bir yuva edinmeden bunun hasreti içinde gözlerini hayata yummuşlardır.

Geçen her gün baskısını biraz daha artıran bu elverişsiz şartlar altında vatanımızda harabe-ye dönmüştü.

İşin asıl acı ve üzüntü yanı ise;

Bir taraftan ugarlığa kavuşmanın ve rahat yaşamının ayrılmaz gereklerinden olan bilim ve san'at dallarındaki yetki ve imkânlarımızın tümü azınlıkların elinde toplanırken ve bu nimetlerden onlar bol bol yararlanırken, öte yanda bizim her gün biraz daha fakirlik ve sefaletin kucığına düşmüş olmamızdır..

Hatta bir ara bu konularla ilğimiz o kadar kesilmişti ki arandığında taş yontabilecek eli keser tutacak bir san'atkârimiz bulunamaz olmuştur.

Kurtuluş Savaşından sonra toplumumuzu ölüme götüren bu kötü tutum ve davranışın farkına varılmış ve hemen telâfi yoluna gidilmiştir. Bu gün, vatanımızın en ücra köşelerinde bile hummalı bir inşa faaliyeti vardır ve yer yer ku-

ruhan yerli sanayi müesseselerinin bacaları artmaya başlamıştır.

Milletimiz, geri kalmışlığın verdiği utançtan artık sıyrılmak, uygar milletler safındaki yerini tutmak azmi içinde çaba harcamaktadır.

Böyle olmakla birlikte yüz yılların bıraktığı boşluk halen de özlediğimiz ölçüde doldurulmuş değildir ve daha uzun yıllar bu yolda artan bir hızla yürümek zorunda olduğumuz bir gerçektir.

İşte bu nedenledir ki, Enstitümüzün yapı enstitüsü merkezinin doğuşundan bu yana çalışmalarını yakından ve takdirle izlemekle, ideallerini gerçekleştirme bahsinde onu imkânları ile desteklemeyi bir görev saymaktadır.

Bu birkaç sözle tablosunu çizmeğe çalıştığımız yapı ve yapı malzemelerine ilişkin teşebbüs ve faaliyetlere vermemiz gereken öneme böylece işaret ettikten sonra aynı alanda son yıllarda gördüğümüz uyanıklık ve ilerlemelerden duyduğumuz memnunluğu da belirterek konumuza geçiyoruz :

I inci ve II inci Beş Yıllık Kalkınma Plânlarında konut ve yapı malzemelerine geniş yer ayrılmış ve bu tutum ısrarla sürdürülmüştür. Biz bunların tümünü değil, sadece 1970 yılı İcra Programında olanları belirtmekle yetineceğiz.

10 Aralık 1969 tarih ve 13373 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan 6/12754 sayılı kararname ile yürürlüğe konulan bu programın imalat sanayi bölümündeki 4) Tedbirler bendinin 5-inci paragrafında :

«İmalat sanayiinde etüd ve proje, müşavirlik dizayn, konstrüksiyon kalite ve teknik kontrol sanayi araştırması ve benzerleri hizmet börolarının kuruluşu ve işletmelerden bu bürolara iş akımı desteklenecektir.

8) inci paragrafında ise :

«Kamu satın alma ve ihalelerinde Türk Standardı yayımlanmış mallar için - Standardlara uygunluk belgesi aranacaktır, denilmekle yapı ve yapı malzemeleri imalatında bilim ve teknolojinin ve bunların yanı sıra standardizasyonun taşıdığı önem isabetli bir görüşle teyid edilmiş ve bu alanda çalışan kuruluşlarla Türk Standardları Enstitüsünün sıkı bir işbirliği halinde bulunmalarında ve birbirlerine yardımcı olmalarındaki zorunluk açıkça ifade olunmuştur.

İcra programının bu deyimleri izleyen paragraflarında da :

Türk Standardlarının hazırlanmasındaki öncelik sırası belirtilmiş, bu ilkelere göre ele alınacak konulara ait Türk standardlarının düzenlenmesine, kamu kuruluşlarında görevli uzman elemanların daha geniş ölçüde katılmaları ve Enstitü Laboratuvar kadrolarının takviyesi istenilmiştir.

Yine aynı bölümün 10) uncu bendinde, riayet mecburi standardların daha etkin şekilde uygulanmaları üzerinde durulmuş ve a) paragrafında :

«Mevcut standardların kontrolünü yapacak gerekli idari düzen konusunda, Devlet Plânlama Teşkilâtı Koordinatörlüğünde ilgili Bakanlık ve Kuruluşların da katılması ile bir çalışma yapılacaktır; bu çalışma programı yılının ilk altı aylık dönemi içinde sonuçlandırılacaktır.»

b) paragrafında :

«Mevcut laboratuvarlardan daha geniş ölçüde faydalanma imkânları araştırılacaktır.» ve

II) inci bendinde :

«Meslek Odalarında yürütülmekte olan - kalite belgesi - çalışmaları desteklenecektir, beyanları ile yapı ve yapı malzemeleri bahsinde Enstitümüze düşen görevler bunların yerine getirilmelerinde izlenecek metod ve ilgili kuruluşların yapacakları çalışmalarda koordinasyonun nasıl sağlanacağı, açıklığa kavuşturulmuş olmaktadır.

Enstitümüzün iş programını hazırlama ilkelerine ve izlediği çalışma metodlarına, standardizasyonla yakından ve uzaktan ilgili kuruluşlara karşı tutumuna, harfi harfine uygun düşen bu hükümlerin, kanunî bir müeyyide haline gelmiş bulunması Enstitümüzde memnunluk uyandırmış ve çalışma sevgimizi bir kat daha arttırmıştır.

Bunu ispatlayabilmek için :

1 — Enstitümüzün iş programını, Genel Kurulunda üye resmi ve özel sektörden gelen isteklere dayanarak ve mühendis odalarının da görüşlerini alarak hazırladığını,

2 — Mal ve can güvenliğini ilgilendiren, ihracatımızı artıran, geniş halk tabakalarına hitabeden konulara öncelik tanıdığını,

3 — Standard hazırlama çalışmalarında yetkili uzmanları görevlendirmeye ve ilgili resmi, özel kuruluşların görüşlerini almaya değer verdiğini,

4 — Mecburi yürürlüğe konulan standardların ilgili bakanlık kadroları tarafından uygulanmaları sırasında karşılaşılan güçlükleri gidermek ve boşlukları doldurmak hususunda Enstitümüz (1) gereken hassasiyeti gösterebilir.

(1) Bu vesileyle bir noktayı belirtmek isteriz : TSE'nin görevi standard hazırlamaktır ve hazırladığı standartlar ihtiyaridir. Bunlardan hangilerinin mecburi olacağını hükümet bir kararnamleyle tesbit eder bu kararnamelerde uygulamayı kontrol edecek Bakanlık da belirtilir. Enstitünün TSE markası dışında uygulamayla ilgili bir yetkisi ve görevi yoktur.

9 Mart 1970

(Günlük Ticaret)